

1 Αυγούστου 2021

Ἡ Παναγία Μητέρα μας (Ἅγιος Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἄγ. Ἰωσήφ Ἡσυχαστής](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

[Άπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Ἑσυχαστοῦ, γραμμένης ἀπὸ τὰ σπήλαια τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης τοῦ Ἁγίου Ὄρους τὸ ἔτος 1947 πρὸς Μοναχικὴ Ἀδελφότητα στὸ ὁποῖο μὲ εκπληκτικὴ χάρι καὶ τόλμη εἰσδύει

στά βάθη καὶ πετᾶ στά ὕψη τῆς γνωστῆς εἰς αὐτὸν πνευματικῆς πραγματικότητος, γιὰ νὰ μᾶς μύση στά «μυστήρια τοῦ Θεοῦ» καὶ μάλιστα στὸν τρόπο «συγγενείας» μας μὲ τὴν Παναγία Μητέρα μας.]

«... Ἀκούσατέ μου, λοιπόν, ἐνώτισασθέ μου τοὺς λόγους, ὅτι μέλλω εἰπεῖν εἰς ὑμᾶς ὄντως φοβερὸν καὶ ἀπόκρυφον καὶ τῆς Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ τό μέγα Μυστήριον.

Οὐ φθονῶ τήν ὠφέλειαν, οὐ κρύπτω ὃ οἶδα ὡς ὁ κρύψας τό τάλαντον, οὐ δειλιῶ τάς ἀπειλάς τῶν δαιμόνων ὅπου ὠρύονται κατ' ἔμοῦ ἐμφανίζοντος τοιαῦτα μυστήρια, ἀλλ' ἐλπίζω εἰς τάς εὐχάς σας.

Ἐλᾶτε λοιπόν πᾶσαι ὅμου κατά τάξιν καθάρατε στόματα δι' ἀληθείας, ἀγνίσατε σώματα διά νηστείας καί ἀγιάσατε πνεύματα διά προσευχῆς- γίνετε νήπια σώματα καί ἡγεμονικά πνεύματα- πτεροφυήσατε καί ἀπό σκώληκες γίνετε πεταλοῦδες- μηδέν γήινον ἀφήσετε εἰς τόν νοῦν σας- πετάσθητε πλησίον μου, κάγῳ ὑμῶν προπορεύομαι- μέλλει γάρ νά διέλθωμεν τόν αἰθέρα! Μή φοβῆσθε ποσῶς, κάγῳ πολλάκις ἀνῆλθον καί γινώσκω τόν δρόμον. Ἀκολουθῆτε λοιπόν δορκάδες τοῦ Ἰησοῦ μοῦ κατόπιν ἢ μία τήν ἄλλην- ἀφήσατε τόν νοῦν σας ἐλεύθερον νά φαντασθῆ τά οὐράνια καί ἰδοῦ μᾶς ἀνοίγεται ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου!...

Ἐνθεν κάκεῖθεν οἱ Ἄγγελοι παραστέκονται, Χερουβὶμ καί Σεραφίμ- Ἐξαπτέρυγα περίπτανται δεξιά καί ἀριστερά- ἀδαμάντινα τεῖχη- μυρίπνοα ἄνθη χρυσοφαῖ εὐωδιάζουν τά πέριξ, ἔνθα στρουθία διάφορα μυριόχρωμα μελιρίζουν διάφορα τερερίσματα καί τόν νοῦν μας ἀπό θεωρίας εἰς θεωρίαν ἀνάγουν-τό ἔδαφος ὡσεὶ χιῶν λευκόν καί μέσον αὐτοῦ τῆς Ἀνάσσης ἡμῶν καί Πανάχραντου Μητρός τό μέγα Παλάτιον....

Τρεχάτε, λοιπόν, διότι ἐμᾶς περιμένει ἡ γλυκειά μας Μανούλα! Μή προσέχετε εἰς τούς Ἀγγέλους, διότι γέγραπται μήτε οἱ Ἄγγελοι νά μᾶς χωρίσουν ἐκ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ...

Καί ἰδοῦ, ὁ καλός θυρωρός μᾶς ἀνοίγει, ὁ πυρίμορφος Ἄγγελος καί ἡ γλυκειά μας Μανούλα, ὡσεὶ χιῶν λευκή, ἐγείρεται καί μᾶς κάμνει ὑποδοχήν!...

᾿ὦ γλυκειά μας Μανούλα, ᾿ὦ φῶς τῆς ψυχῆς μας, ᾿ὦ ἀγάπη ἀνόθευτος, ᾿ὦ ζωὴ τῆς ψυχῆς μας! Μέ τό ὄνομά Σου στό στόμα νά ξεψυχίσωμε, μέ ἕνα γλυκύτατον φίλημα νά μᾶς παραλάβης καί εἰς τούς κόλπους Σου νά ὑποδεχθῆς! ᾿ὦ μάννα, μέλι καί νέκταρ γλυκύτατον, ᾿ὦ εὐωδία καί μυρίπνοον ἄρωμα!...

Πέσατε, λοιπόν, χάμω καί ἀσπασθῆτε τήν γλυκειά μας Μανούλα -πόδας, χεῖρα καί στόμα- καί λάβετε εὐωδίαν ἄρρητον ἀπό Ἁγίαν Παρθένον! Μή διστάζετε, ὅτι Αὐτὴ μόνη τόν τρόπον μοί ἐδίδαξε καί τήν παρρησίαν καί ἀγαπὴν μοι ἔδειξε καί μοῦ ἔδωσε!...

Φράσον εἰς ἡμᾶς, γλυκειά μας Μανούλα, τό μυστήριον τῆς ἀπορρήτου οἰκονομίας Σου καί τῆς μετὰ Σοῦ καί ἡμῶν συγγενείας. Ἐσύ, Μανούλα γλυκυτάτη, ὅπου βαστάζεις διά παντός τό γλυκύτατον Βρέφος στήν ἀγκαλιά Σου -Ἐκεῖνο ὅπου βαστάζει τά πάντα διά τοῦ νεύματος, τό Μικρουλάκι δι' ἡμᾶς ἐν χρόνῳ καί Ἄχρονον καί Παλαιόν Ἡμερῶν- εἶπε εἰς ἡμᾶς μέ τό μυρίπνοον στοματάκι Σου αὐτά,

ὅπου οὐ δύνανται Ἄγγελοι παρακύψαι, τὰ ὅποια ἡμεῖς ἤξιώθημεν!...

Καὶ ἀκούσατε, ἀδελφές μου ἠγαπημένες, καὶ πάλιν: ὁπότεν τελῆται ἡ Θεία Μυσταγωγία, δίδει ἡ γλυκεῖά μας Μανούλα τὸ Βρέφος, καὶ θύεται δι' ἡμᾶς καὶ ὁπότεν ἡμεῖς κοινωνοῦμεν ἀξίως διὰ προηγησαμένης νηστείας, διὰ προαιρετικῆς ἀγρυπνίας, διὰ κατανυκτικῆς προσευχῆς, ἐσθίομεν τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸ Αἷμα αὐτοῦ ποὺ ἔλαβεν ἀπὸ τὸ Πανάχραντον Αἷμα τῆς Παναγίας. Ἐπίσης, τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου ἐσθίοντες, θηλάζομεν συνεχῶς τὸ γάλα τῆς Παναγίας, ὁπότε τί γίνεται εἰς ἡμᾶς; Γινόμεθα γνήσια τέκνα τῆς Παναγίας καὶ ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ χάριν υἱοὶ καὶ τέκνα Θεοῦ. Καὶ ὁπότεν ἡμεῖς τὸν Χριστὸν περιέχομεν ἀπορρήτως εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὸ σῶμα, ἀνουσίως (ὄχι κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ χάριν) – ἐπειδὴ εἶναι σὺν Πατρὶ ἀδιαίρετος – καὶ τὸν Πατέρα συνεχόμεν ὁμοῦ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα!

Αὕτη εἶναι ἡ ὑπερφουεστάτη συγγένεια ὅπου ἀπὸ τὴν Παναγία καὶ γλυκεῖά μας Μανούλα ἐλάβομεν!

Βλέπετε ὁποίας δωρεὰς μᾶς ἤξιωσε ἡ γλυκεῖά μας Μανούλα; Βλέπετε πόσον χρεωστοῦμεν νὰ ἀγαπῶμεν Αὐτήν; Δι' αὐτό πρέπει ἀδιαλείπτως ὡς βρέφη νὰ προσεγγίξωμεν καὶ συχνά τὸν θεῖον μαστόν Της νὰ λαμβάνωμεν νὰ θηλάζωμεν ὡς ἄκακα τέκνα Της. Εἰς κάθε φορὰν ὅπου μέλλει νὰ κοινωνήσωμεν, νοερῶς νὰ λαμβάνωμεν τὸν μαστόν νὰ θηλάζωμεν καὶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς ὁ μικρούλης εἰς τὴν ἀγκάλῃν Της, ὑποχωρεῖ καὶ μᾶς δίδει τὴν ἄδειαν- δέν ζηλοτυπεῖ εἰς τὴν ἄφθονον διανομήν τῆς Μανούλας Του, ἀλλὰ χαίρεται καὶ μᾶς προσκαλεῖ: Τυλιχθῆτε ὡς βρέφη εἰς τὸ φόρεμα τῆς Μανούλας μας καὶ πληρωθῆτε ἀγνείας ἀπὸ θεῖον σῶμα παρθενικόν- εὐωδιάσατε ἀπ' Αὐτήν! Δέν εἶδα ἐγὼ ἄλλον τι ὅπου τόσον νὰ ἀρέση ἡ Παναγία ὡς τὴν ἀγνείαν, καὶ ὅποιος θέλει νὰ ἀπόκτηση τὴν πολλὴν Της ἀγάπην, ἅς φροντίζη νὰ καθαρεύη καὶ διαρκῶς θά τὸν περιθάληη στοὺς κόλπους Της καὶ κάθε οὐράνιον θά τοῦ δίδῃ...».

Πηγή: agiazoni.gr